

DISKOTĒKA JAUNIEŠIEM AR PIEREDZI

Dīdžeju programmas, gaismas projekcijas, diskodejotāji un slavenā novadnieka, dziedātāja Laimja Rācenāja uzstāšanās līdz pat trijiem rītā Kuldīgas kultūras centrā diskotēkas Ventas dzirkstis ballē *Par pēdējo lapu* izklaidēja kuplo atpūtnieku pulku.

Biedrība, kurā darbojas kādreizējās jauniešu interešu grupas *Ventas dzirkstis* pārstāvji, šādas balles pieaugušajiem rīko otro sezonu. Vairums atnākušo ir tie, kuri bija jaunieši pirms desmit, 20 un 30 gadiem un kuri *Ventas dzirkstīs* darbojās paši vai arī nāca padejot. Par mūziku gādāja dīdžeji Juris Giels, Māris Dadzis, Aldis Gobzems, Alberts Dinters un Jānis Mihailovs.

KĀ DŽEZĀ

Viesturs Liepiņš, kurš savulaik diskotēku izveidojis, atzīst, ka pasākuma dienā viņam ir lietišķas izjūtas, jo jāraugās, lai viss ritētu, kā iecerēts.

„1975. gadā, kad sākām, sapratu: ja Kuldīgā gribam labu diskotēku, to nevar balstīt uz vienu vai diviem cilvēkiem, jo atrastie talanti vēlāk var aiziet citur. Tāpēc man vienmēr bijusi komanda – tehniķi, gaismotāji, žokeji, muzikanti, dejotāji strādāja kopējā režijā. Kā džezā – tēma zināma, un dalībnieki viens otru jūt un papildina. Uztaistījām programmu un to atstrādājām.

Tagad nodrošināt kvalitāti ir daudz grūtāk, jo tie, kuri šo pasākumu veido, ikdienā vairs to nedara. Bet joprojām gribam formas un satura kvalitāti noturēt tādu, kā

bija toreiz. Lai tā ir ne tikai *mūzikas* paklausīšanās, bet īsta balle. Kad pirms diviem gadiem *Ventas dzirkstu* 40. jubilejā sanācām kopā, sapratām, ka nekā līdzīgs Kuldīgā tagad nenotiek, bet to vēl var atgūt.

Milzīgs nopelns šī pasākuma rīkošanā ir Mārim Dadzim. Nodibināta biedrība, kuras darbs ir komandas zobratu noturēt kopā, uzturēt kontaktus ar žokejiem, kuri vēl spēj to darīt, jo ikdienā viņi vairs nav žokeji, un to dara Māris,” stāsta V.Liepiņš.

JŪT KOMANDAS GARU

M.Dadzis, tagad *Kurzemes Radio* ētera darbinieks, *Ventas dzirkstīs* diskotēkas sācis spēlēt 1993. gadā. „Man jau agri mūzika ļoti patika: sekoju līdzī topiem, un, pateicoties māšai Daigai, kura vāca jaunākos ierakstus, arī man pieejamais klāsts bija plašs. Varēju ar to izpausties, jo klases kolektīvam patika laba mūzika. Skolā bieži rīkojām klases vakarus, kuros mans uzdevums bija gādāt jaunāko mūziku. Kādreiz bija kasetes, kurās viena dziesma skanēja vairākos remiksos. Pirkto tās, un tā mana kolekcija veidojās.

Kāds manu darbošanos *nosūdzēja* Viesturam, un viņš uzaicināja *Ventas dzirkstīs*. Tajā laikā visi

spēlēja tikai magnetofona lentes, bet man jau bija kasetes. Kad par spēlēšanu nopelnīju kādu naudiņu, sestdienas rītos pēc ballēm gāju uz tirgu iegādāties jaunāko mūziku.

Diskotēkas 40. jubilejā, kad vecā komanda sanācām kopā, sapratām, ka apkārt ļoti daudz joprojām jūtas piederīgi *Ventas dzirkstīm*, tādēļ ir iespēja pausi pārtraukt un spēlēt ar to pašu garu, enerģiju un garšu,” saka M.Dadzis.

DEVA LĀDIŅU ATTĪSTĪBAI

Dīdžejs A.Dinters, tagad TV raidījuma *Bez tabu* reportieris, savulaik bijis dejotājs: „Braulējām ar diskovideošoviem pa Latviju. Tie bija neatkarības gadi, kad varējām atļauties uz džinsiem uzšūt Latvijas PSR karogu – izpausties tā, ka maz nelikās. *Ventas dzirkstīs* parādīja cilvēkiem pareizo ceļu, un par to paldies Viesturam Liepiņam. Likās, ka esi pie vietas, un, domājot par pasākumiem, neatlika laika mulķībām. Iekšienē gaisotne bija tāda, ka gaidījām katru nākamā tikšanos. Tas deva pozitīvu lādiņu un attīstību kā personībai. Visspilgtāk atmiņā palikusi tehnikas krāmēšana iekšā *busiņā* un ārā no tā. Atceros, kā stiepām to lielo kasti, ko saucām par zārku. Mājās atbraucām pilnīgi pārguruši.



Dīdžeja Alberta Dintera un diskotēkas vadītāja Viestura Liepiņa kārtējais izozētais laimīgs kāpj uz skatuves pēc balvas – pēc sidra Ventas dzirkstīs.



Pasākumu kuplināja Kuldīgas deju grupa Beat the Moment.

Tagad esmu šeit, jo atmiņas par laiku, kas pavadīts ar *Ventas dzirkstīm*, ir labas, šī ir tikšanās ar *čomiem*, kurus pazīstu gadiem. Patīkami apzināties, ka komanda ir kā liels, smuki saēļojies zobrats. Ja vienreiz esi pamēģinājis un tas paticis, tas ir labā nozīmē kā purvs, no kura laukā netiksi. *Ventas dzirk-*

stis savulaik bija brends, kas absolūti nepelnīti tika aizmirsts. Tas bija laiks, kad cilvēki nāca uz diskotēkām un klausījās labu mūziku, ko viņiem piedāvājām.”

(Sarunu ar Laimi Rācenāju gaidiet *Kurzemniekā* turpmāk.)

Jolanta Hercenberga
Lailas Liepiņas foto



Kad Ventas dzirkstu diskotēkā videoprojektorā tiek rādīti deju soļi, visa zāle iešūpojas vienā ritmā.